

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii „Pieśni ludu polskiego na Śląsku. Tom I. Zeszyt II. (Odbitka z II. Rocznika „Zarania Śląskiego”)”</p>		
<p>Ilość stron oryginału 16</p>	<p>Ilość skanów 18</p>	<p>Liczba plików publikacji 18</p>
<p>Autor Ernest Farnik i inni</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Nakładem Towarzystwa</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Cieszyn</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1909 r.</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) książka</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 24 x 19,3 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu zbiór 42 pieśni ludu polskiego, zamieszkującego Śląsk Cieszyński, każda pieśń opatrzona tekstem, nutami i komentarzem dotyczącym pochodzenia, autorów, wykonawcy oraz zbieracza-odkrywcę; redaktor tomu: Ernest Farnik (1871-1944), nauczyciel, publicysta i działacz kulturalno-oświatowy; druk: Drukarnia Towarzystwa Domu Narodowego – Paweł Mitrega w Cieszynie</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) lata 1901-1909, Paweł Pustówka, Jędrzej Lipowczan, Jan Morcinek, Andrzej Hławiczka, Górniakowa (śpiewaczka ludowa), Ernest Farnik, Marya Recmanowa, Katarzyna Markowa, Ewa Pszczółkówna, Zientek, Józef Londzin, Z. Szotkowska, Z. Stecowa, Paweł Bocek, Rudolf Zubek, Katarzyna Tomaszówna, F. Marek, Goleiszów, Trzyniec, Sibica, Cierlicko, Dolny Żuków, Strumień, Kojkowice, Nawsie, Zabrzeg, Milików, Hażlach</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.) folklor muzyczny polski, śląskie pieśni ludowe, nuty, kultura ludowa, muzyka ludowa, etnografia śląska, muzyka, śpiew, nauczyciele muzyki, chóry, zbieracze śląskich pieśni ludowych</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

PIEŚNI LUDU POLSKIEGO NA ŚLĄSKU

TOM I. ZESZYT II.

ODBITKA Z II. ROCZNIKA „ZARANIA ŚLĄSKIEGO“

COROCZNIE WYCHODZI 1 ZESZYT,
3 ZESZYTY STANOWIĄ 1 TOM □ □
DLA PRENUMERATORÓW ZARANIA
I EGZEMPLARZ BEZPŁATNIE □ □

□ CENA 20 h □

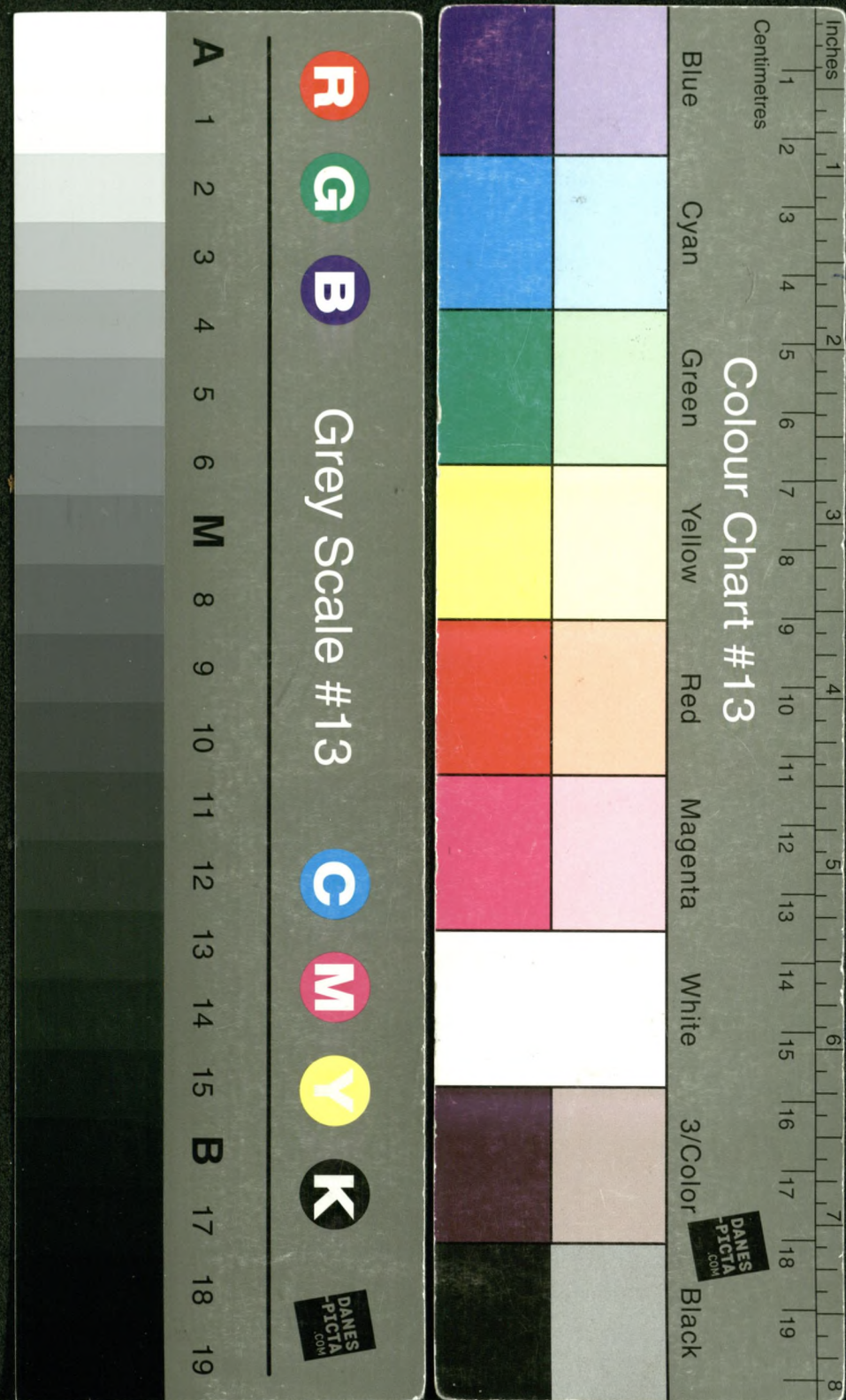

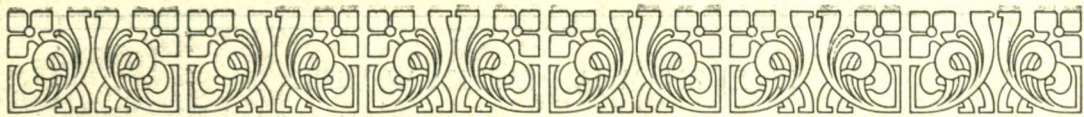
SKŁAD GŁÓWNY W ADMINISTRACJI ZARANIA
DO NABYCIA TAKŻE W KSIĘGARNI CZAJKOWSKIEGO P. F. STELLA

□ □ □ □

NAKŁADEM TOWARZYSTWA LUDOZNAWCZEGO W CIESZYNIE

1909

16. W SZCZEREM POLU GRUSZA STOI.

Na chór męszany ułożył P. Pustówk.

1. W szcze-rem po - lu gru-szka sto - i, do po - łu jest zie - lo - na,

pod nią sto - i mo - ja mi - ła, wiel - ce jest za - pła - ka - na.

2. A cóż płaczesz i narzekasz moje miłe serduszko?
Wezmij sobie białą szatkę, a wytrzyj se oczyczko!
3. Na cóżbych jo wycierała, gdy jeszcze płakać będę,
Choćbym jeszcze sto lat żyła, jednak twoją nie będę.

Śpiewał Jędrzej Lipowczan, wyrobnik w Goleszowie w r. 1905, zanotował Paweł Pustuwka,
nauczyciel w Goleszowie

17. EJ ZNAM JA PTASZKA W LESIE.

Na chór męski ułożył Paweł Pustówka.

Zwawo. Trochę wolniej.

1. Ej znam ja pta - szka w le - sie, w le - sie, ma - lo - wa - ne jaj - ka

Powoli.

nie - sie, je-dno bia - ła, dru-gie sza - re, te ró-wień-skie*) dziewczki sta - re.

Zwawo. Trochę wolniej.

2. Go - le - szow-skie*) młodziusin - kie, młodziusin - kie, ma - ją gę - by sło - dziu -
3. Nie - ma sie - dlak te - la ma - ku, te - la ma - ku, ja - ko dziewczę w gę - bie

Powoli.

2. sin - kie, jak ja je-dnę po - ca - łu - je, to się ty - dzień ob - li - zu - je.
3. sma - ku, jak ja je-dnę wy - tań - cu - je, to mie za - raz po - mi - łu - je.

(Śpiewał Jerzy Lipowczan, wyrobnik w Goleszowie w r. 1905, zanotował Paweł Pustówka.

*) Zamiast „rówieńskie“, „goleszowskie“ podstawia się według woli inne.

18. GÓRY, DOŁY, CZARNY LAS...

Z życiem, niezbyt prędko.

mf

1. Gó-ry, do - ły, czar-ny las, gó-ry, do - ły, czar-ny las; nie wi-
dzia - łem swej ko-chan - ki da-wny czas, da - wny czas, nie wi - dzia - łem
swej ko-chan - ki da - wny czas, da - wny czas.

2. [: Kto ją widział powiedzcie, [: moje serce zasmucone pocieszcie, pocieszcie! :]
3. [: Jam ją widział, ja powiem, [: targała tam w ogródeczku rozmaryn, rozmaryn. :]
4. [: Zerwała też dwie róże, [: zanieśła je syneczkowi na łożę, na łożę. :]
5. [: Będzie się mu miło spać, [: on mi będzie jutro rano dziękować, dziękować. :]
6. [: Dziękuję ci ma miła, dziękuję ci dziękuję, [: mój kłobuczek lemovany zdejmuję, zdejmuję. :]

Śpiewała Marya Mrowcówna, zanotował w Rychłudzie Paweł Marek w r. 1907.

19. COŚ TAM W LESIE PUKNEŁO.

Melodyę a) i tekst zanotował Jan Marcinek w Trzyńcu.

a)

1. Co - sik w le - sie pu - kny - ło, co - sik w le - sie pu - kny - ło,
a to ku - mor z dę - bu spod, za - ło - mił se w kar - ku skłod.

b)

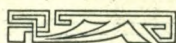
1. Coś tam w le - sie pu - knę - ło, coś tam w le - sie stu - knę - ło.
A to ko - mar z dę - bu spadł, zła - mał so - bie w kar - ku skład.

Melodyę b) zanotował A. Hławiczka, śpiewała Górniakowa w Sibicy.

2. Przyleciała tam mucha,
Już jest kumór bez ducha!
Pytała się kumora,
Jesi trzeba doktora.

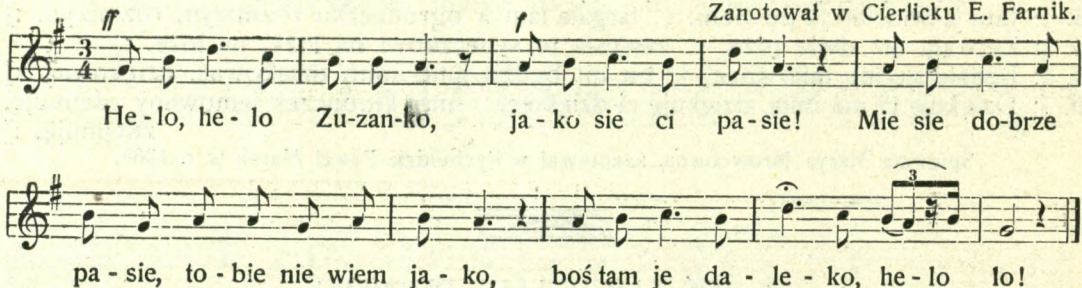
3. Nie trzeja już doktora,
Ani księdza z Przybora,
Ani żodnej aptyki,
Jeny ryl a motyki.

4. Piekny pogrzeb sprawiły,
Wszyscy muchy płakały,
A śpiewały rekwije,
Już nasz kumór nie żyje!

20. PIESŃ PASTERKA. (HELOKANIE.)

Zanotował w Cierlicku E. Farnik.

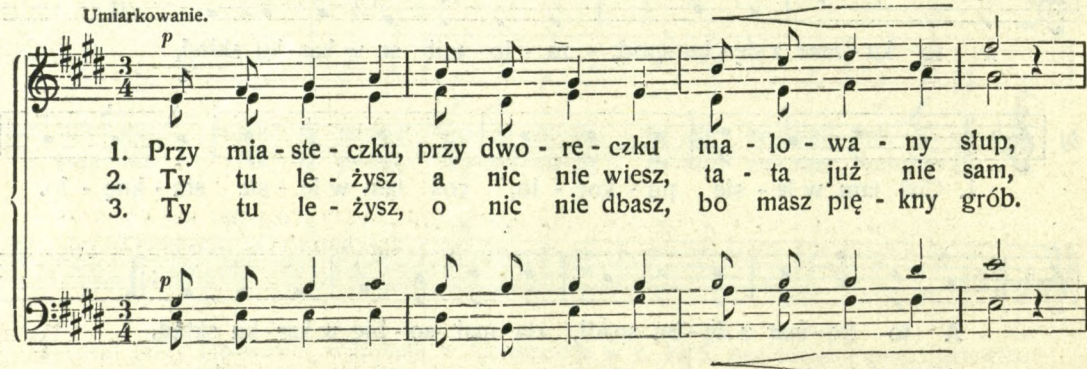
He - lo, he - lo Zu-zan-ko, ja - ko sie ci pa-sie! Mie sie do-brze
pa - sie, to - bie nie wiem ja - ko, boś tam je - da - le - ko, he - lo lo!

21. PRZY MIASTECZKU, PRZY DWORECZKU.

Zanotował i na chór mieszany ułożył A. Hławiczka.

Umiarkowanie.

1. Przy mia - ste - czku, przy dwo - re - czku ma - lo - wa - ny słup,
2. Ty tu le - żysz a nic nie wiesz, ta - ta już nie sam,
3. Ty tu le - żysz, o nic nie dbasz, bo masz pię - kny grób.

1. szła dziewczyna - na szyb - kim kro - kiem, szła dziewczyna - na szyb - kim kro - kiem
 2. dru - ga ma - ma ła - je, bi - je, z ta - tą so - bie do - brze ży - je
 3. do brze to - bie le - żeć wgro - bie, ma - mo, miej - sce zrób przy so - bie,

1. na swej ma - tki grób, na swej ma - tki grób.
 2. Bóg naj - le - piej wie, Bóg naj - le - piej wie.
 3. zrób mi miej - sce zrób, zrób mi miej - sce zrób!

22. ZACHODZI SŁONECZKO MIĘDZY LASY.

Na chór męszany ułożył A. Hławiczka.

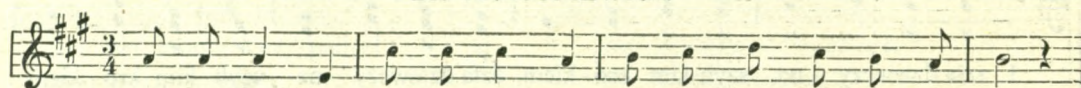
Zwolna.

1. Za - cho - dzi sło - ne - czko mię - dzy la - sy, za - cho - dzi sło - ne - czko mię - dzy la -
 2. Ja sie - ro - ta smu - tna, za - smu - co - na, ja sie - ro - ta smu - tna, za - smu - co -

1. sy, już mnie w tym Cieszy - nie, już mnie w tym Cie - szy - nie nic nie cie - szy.
 2. na, od me - go ko - chan - ka, od me - go ko - chan - ka o - pu - szczo - na.

Zapisał A. Hławiczka. Śpiewała Marya Recmanowa z Dolnego Żukowa 1901.

23. PRZYŚPIEWKA.

Hej na mo - ście tra - wa ro - śnie, a pod mo - stem o - ko - rek.

U Si - ko - ry szwar - ne dziew - cze, a u Rasz - ki pa - cho - łek.

Zanotował w Trzyńcu Jan Morcinek w r. 1901.

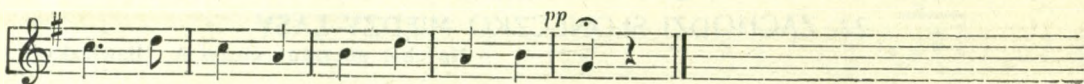

24. ŚWIEĆ MIESIĄCZKU POMALUTKU.

Śpiewała Katarzyna Tolaszówna Zanotował F. Marek w r. 1907.

1. Świeć miesiącku po - ma - lu - tku do dnia białego, a - że ja se odprowadzę swego mi - łą - go.

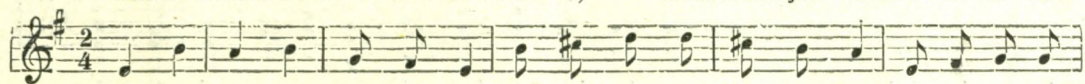
od - pro - wa - dzę swe - go mi - łą - go.

2. Świeć miesiącku pomalutku, przez ten czarny las, aż ja se go odprowadzę,
po ostatni raz.
3. A ty ptaszku kregulaszku wysoko lataasz, powiedz mi ty nowineczkę, jaką tam
słyszysz.
4. Ja ci powiem nowineczkę, nie bardzo dawną: Że już twoją kochaneczkę do
ślubu wiodą.
5. Dwa ją wiodą, dwa jej grają, piątemu jest żół, szóstemu się serce kraje, że
ji nie dostał.
6. Siódmy stoi na ryneczku, szabliczką toczy, ósmy stoi w okieneczku, wyciera
oczy.
7. A dziewiąty: „Mam ja siwka pojedę za nią, aż ją jeszcze raz uwidzę te młodą
panią.
8. Ona klęczy przy ołtarzu, między druzkami, jako najśliczniejsza róża, między
różami.
9. On zaś klęczy przy ołtarzu, między druzbami, jako najczerniejszy gawrón
między wrónami.

2. Melodyę śpiewała Katarzyna Markowa w r. 1903 z okolicy Strumienia.

25. SIKORECZKA ŚWIERGOLI *)

Zanotował Jan Morcinek w Trzvicu.

Si - ko - re - czka świer-go - li, si - ko - re - czka świer-go - li, stoń sy - ne - czku

dzień bio - ły, stoń sy - ne - czku, dzień bio - ły.

Zharmonizował na chór męski J. Hławiczka.

1. Si - ko - re - czka świergo - li, si - ko - re - czka świergo - li, stoń sy - ne - czku,

dzień bio-ły, stoń sy - ne - czku dzień bio-ły.

2. Dyćbych jo już, dziewczę, wstoł [: Jeno że mi ciebie zol :]
 2. Cóżbyś mie ty żalował [: Dyś mi nic nie darował :]

26. W POLU LIPKA STOI.

Chór męszany, zha~~m~~mf. A. Hławiczka.

Umiarkowanie.

1. W po - lu lip - ka sto - i, pie - kna, zie - lo - niu - ćka,
 2. Ma - mul - ka spią w gro - bie, ta - tu - lek wan - dru - ją.
 3. Po świe - cie sze - ro - ko, po świe - cie da - le - ko,
 4. Śpie - wej pto - szku w li - ściu, śpie - wej pto - szku w li - ściu,

* Rodzaj staro-niemieckiego „tagelid“.

1. a jo już na świe-cie, a jo już na świe-cie ni mom przo-cie - li - czka.
 2. Ja bie-dna sie - ro - tka, ja bie-dna sie - ro - tka po świecie sie tu - łom.
 3. i nie mo-gę zna-leść, i nie mo-gę zna-leść mi-łe-go ni - ko - go.
 4. bo jo już sie - ro - tka, bo jo już sie - ro - tka we wielkim nie-szczę-ściu

Zapisał A. Hławiczka, śpiewała Ewa Pszczółkówna w Kojkowicach 1902.

27. PIEŚŃ TOWARZYSKA.

Zanotował w Nawslu Zientek.

1. W po-nie-dzia-łek ra - no ko - si - li - śmy sia - no. Ko - sił oj - ciec, ko - sił ja,

ko - si - li - śmy o - ba-dwa, o - ba-dwa.

2. A we wtorek rano suszyliśmy siano, [: suszył ojciec, suszyła ja, suszyliśmy obydwaj:]
3. A we środę rano grabiliśmy siano, i t. d.
4. A we czwartek rano stawialiśmy...
5. A na piątek rano zwoziliśmy siano, woziliśmy...
6. A w sobotę rano przedaliśmy siano...
7. A w niedzielę rano przepiliśmy siano... obydwaj:]
8. W poniedziałek rano, płakaliśmy o siano, [: płakał ojciec, płakała ja, płakaliśmy (Jeden śpiewa zwrotkę pierwszą, drugi drugą itd. i za każdym razem powtarza całe towarzystwo drugą część zwrotki.)]

28. KOMORZY SIĘ ŻENILI.

Chór męski. A. Hławiczka.

1. Ko - mo - rzy sie że - ni - li, ko - mo - rzy sie że - ni - li,
 2. Przy - le - ciół tam czy - ży - czek, przy - le - ciół tam czy - ży - czek,
 3. Ko - mo - rzy sie na - pi - li, ko - mo - rzy sie na - pi - li,
 4. *) Ku - mor le - ży w ko - mo - rze, ku - mor le - ży w ko - mo - rze,

*) Zwolna i smutno.

1. kap - ki wi - na ni mie - li, kap - ki wi - na ni mie - li.
 2. przy - niós wi - na ży - dli - czek, przy - niós wi - na ży - dli - czek.
 3. aż je - dne - go za - bi - li, aż je - dne - go za - bi - li.
 4. mu - cha pła - cze na dwo - rze, mu - cha pła - cze na dwo - rze.

Ze zbioru Cieńciały, melod. zanot. A. Hławiczka.

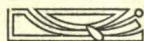
29. W TEJ CHAŁUPIE TWARDO ŚPIĄ.

W tej cha - lu - pie twar - do śpią, w tej cha - lu - pie twar - do śpią,
 pe - wnie nas tu nie wpu - szczą, pe - wnie nas tu nie wpu - szczą.

2. Marysienka nie spała, na Jasinka czekała.
3. Wleziesz Jasiu snadniutko, zaporeczka niziutko.
4. Za dwierzami stoi gnot, połóż Jasiu swój kabot.
5. Ale kto nas obudzi, takich młodych dwóch ludzi.
6. Jaskółeczka ranny ptak, ona wstanie jeno brzask.
7. Jaskółeczka świergoli, wstawaj Jasiu, dzień bieli.
8. Jużbym ja był dawno wstał, ale mi cię miła żał.
9. Czemuż mie tak żałujesz, gdy mi nic nie darujesz.
10. Dam ci reński, dam ci sześć, kup se rąbek jaki chcesz.
11. Ona rąbek kupuje, on na wojnę wędruje.
12. Na rynku się spotkali, oba się rozpłakali.
13. Dał czapeczkę, na ucho, zostań z Bogiem dziewucho.

Zanotował J. Londzin w Zabrzegu. (Manuskř. nro 3.)

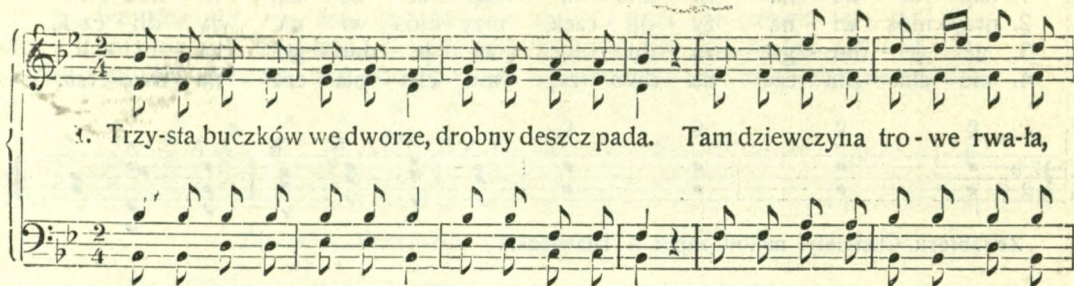
(Pieśń podobna treścią do nr. 25.)

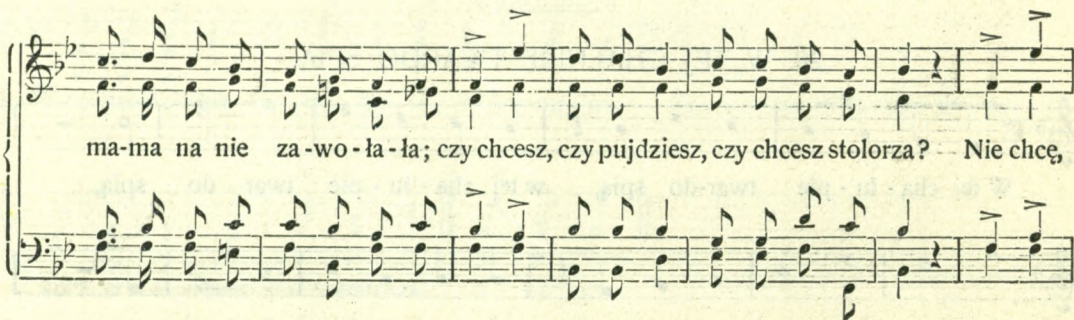
30. TRZYSTA BUCZKÓW WE DWORZE.

Dosyć żwawo. Tempo di Marcia.

Na chór męszany ułożył P. Pustówka.

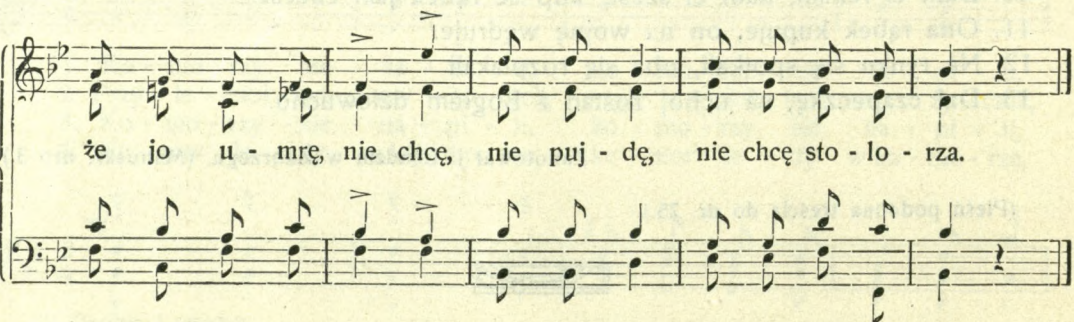
1. Trzy-sta buczków we dworze, drobny deszcz pada. Tam dziewczyna tro-we rwa-ła,

ma-ma na nie za-wo-ła-ła; czy chcesz, czy pujdziesz, czy chcesz stolorza? - Nie chcę,

nie puj-dę, nie chcę sto-lo-rza, bo ten sto-lorz ro-bi trumnę, jo sie bo-ję,

że jo u-mrę, nie chcę, nie puj-dę, nie chcę sto-lo-rza.

2. Trzysta buczków we dworze drobny deszcz pada.

Tam dziewczyna trawę rwała, mama na nie zawołała: czy chcesz, czy pujdziesz, czy chcesz kowola? Nie chcę, nie pujdę, nie chcę kowola. Bo ten kowol młotem bije, co zarobi, to przepije. Nie chcę, nie pujdę, nie chcę kowola.

3. Trzysta buczków...

czy chcesz ślosorza? Nie chcę, nie pujdę, nie chcę ślosorza. Bo ten ślosorz robi klucze, we dnie w nocy babe tłóczy. Nie chcę, nie pujdę, nie chcę ślosorza

4. Trzysta buczków...

czy chcesz, czy pujdziesz, czy chcesz młynorza? Nie chcę, nie pujdę, nie chcę młynorza. Bo ten młynorz mo niewiele, a bez wody, to nie miele. Nie chcę, nie pujdę, nie chcę młynorza.

5. Trzysta buczków...

czy chcesz bednorza? Nie chcę, nie pujdę, nie chcę bednorza? Bo ten bednorz robi becзки, dycki zbiero stare pieczki. Nie chcę, nie pujdę, nie chcę bednorza.

6. Trzysta buczków...

czy chcesz, czy pujdziesz, czy chcesz murorza. Nie chcę nie pujdę, nie chcę murorza. Bo on bardzo babrze szaty, a w zimie jest bez roboty. Nie chcę, nie pujdę, nie chcę murorza.

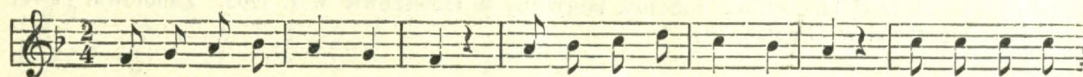
Trzysta buczków...

czy chcesz, czy pujdziesz, czy chcesz tesarza. Ja chcę, ja pujdę, ja chcę tesarza. Bo ten tesorz robi ładnie, nie boi się że on spadnie. Ja chcę, ja pujdę ja chcę tesarza.

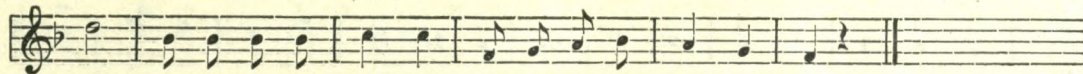
Śpiewała Ewa Olszar w Mnisztwie na roku 1890, zanotował P. Pustówka.

31. KOHÓT.

Za - bi - li - my ko - hó - ta, Za - bi - li - my ko - hó - ta, Za - bi - li - my

go, Za - bi - li - my go w no .., Za - bi - li - my go w no - cy.

2. Jakaśmy go zabili,
Parzyliśmy go,
Parzyliśmy go w no...
Parzyliśmy go w nocy.

3. Jakaśmy go oparzyli
Szkubaliśmy go
" go w no ...
" go w nocy.

4. Rzazali...

5. Warzyli...

6. Zjadali...

32. ZA NASZĄ STODOŁĄ.

Dosyć zwawo.

Na chór mięszany ułożył P. Pustówka.

2. A tej cery matka o tem nie wiedziała, aże jej sąsiadka o tem powiedziała:
[: Pujdę sie podziwać, a mojego zięcia przywitać :]

3. A witejże zięciu z dalekiej krainy, nie będziesz ty miewoł z mojej cery żony
[: Chudobnyś, chudobnyś, ku mojej cerzyce nie równyś :]

4. Dziękuję mamulko za wasze witani, szak wy też ni mocie złota srebra na ni,
[: a jo mom, a jo mom, szarowane konie szumny dom :]

(Śpiewał Jędrzej Lipowczan, robotnik fabryczny w Goleiszowie w r. 1905. Zanotował Paweł Pustówka, nauczyciel w Goleiszowie.)

○ □ □ ○

33. PIEŚŃ GÓRALSKA.

Powoli i smutno.

1. Szu - mi do - li - na, szu - mi groń, szu - mi do - li - na, szu - mi groń,
2. O niech - że pa - sie, gdy ich ma, o niech - że pa - sie, gdy ich ma,

1. Pa - sie tam ow - ce mi - ły mój, pa - sie tam ow - ce mi - ły mój!
2. Niech go tam Pan Bóg po - że - gna, niech go tam Pan Bóg po - że - gna.

(Pieśń istebniańska; śpiewała Z. Szotkowska, zanotował J. Morcinek.)

34. NA FOJTOWEJ ROLI.

1. Na foj - to - wej ro - li stu - dzie - ne - czka sto - i, nie wi - dać, nie sły - chać

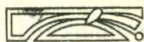
ga la - ne - czki mo - i, nie wi - dać, nie sły - chać ga - la - ne - czki mo - i.

2. A czy sie mie boisz
albo sie mie wstydzisz
[:że ty tu do studnie
na wodę nie chodzisz:]

4. Do wody, do wody,
gdzie sie koło toczy,
[:za tobą syneczku,
że mosz czarne oczy:]

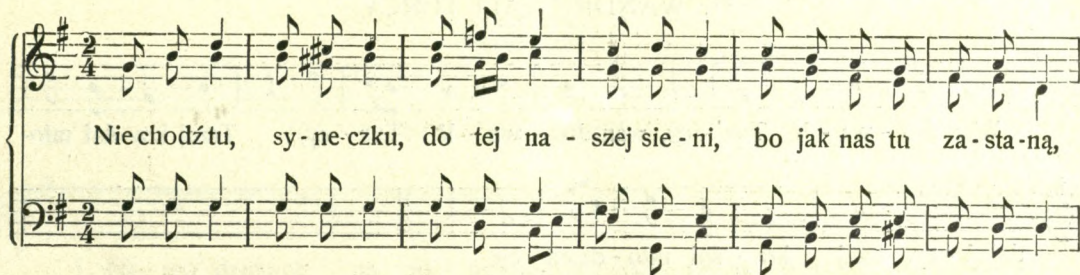
3. Cóż bych cie sie boła
albo sie wstydziła
[:dyć bych jo za tobą
do wody skoczyła:]

5. Czarue oczka mamy,
na sie poglądamay,
[:co komu do tego
że my się kochamy:]

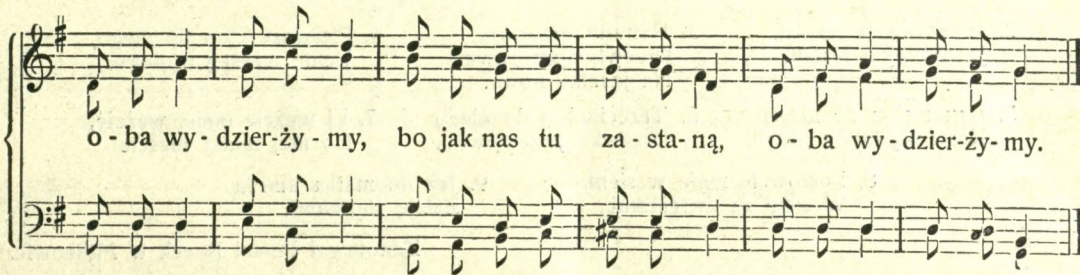

35. NIE CHODŹ TU SYNECZKU!

Na chór męski ułożył Jan Stec.

Nie chodź tu, sy - ne - czku, do tej na - szej sie - ni, bo jak nas tu za - sta - ną,

o - ba wy - dzie - rzy - my, bo jak nas tu za - sta - ną, o - ba wy - dzie - rzy - my.

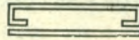
Mioł bych jo wydzierzeć,
Dziewczęcia nie dostać,
[Wolę jo iść do domu
Koniczki pucować.]

Koniczki pucować,
Koniczkom owsa dać.
[Aby sie mi świeciły
Jak pojedą orać.]

Jak jo pójde orać
Sąsiadowi pole,
[Aby sie mi patrzyła
Pocieszenie moje.]

Pocieszeni moje
Daleko odemnie
[Kieby było bliżej mie
Pocieszyło by mie.]

Śpiewała Z. Stecowa.

36. ŚWIECI SIĘ WARSZAWA.

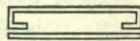
Swie - ci się War - sza - wa świe - ci się i Kra - ków, Do - sta - nę
dzie - wu - chę do - sta - nę dzie - wu - chę za pół ko - py ra - ków!

2. Za pół kopy raków i rogi baranie
Będę miał dziewczuchę ładną jako łanię!

3. Zieleni się proso, zieleni się wyka,
Dostanę ja chłopca za skórkę królika!

4. Za skórkę królika i za rogi byczka,
Będę miała chłopca ładnego jak świeczka.

Zanotował J. Londzin w Zabrzegu. (Manusk. nro 41.)

37. WANDROWALI TURCY.

Wan - dro - wa - li Tur - cy, wan - dro - wa - li Tur - cy, Trzej kra - śni mło -
dzień - cy, trzej kra - śni mło - dzień - cy.

2. Wandrowali czasem
Jaworowym lasem.

3. Natrafili drzewko,
Drzewko jaworowe,
Na jasełka nowe.

4. Pierwszy cion do niego,
Ucion trzaskę z niego.

5. Drugi cion do niego
Krew się łała z niego.

6. Trzeci cion do niego
Drzewko przemówiło.

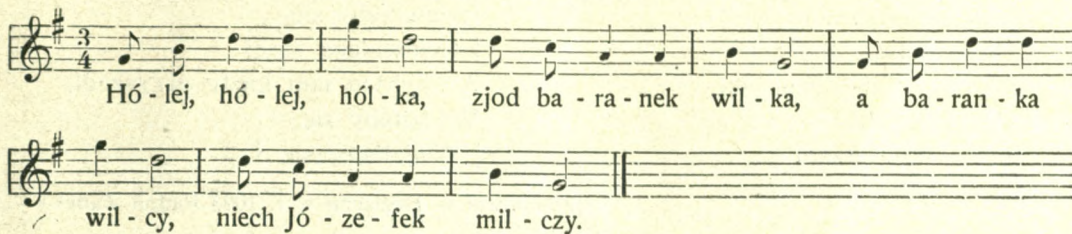
7. Ej weźcie mnie, weźcie,
Do mej matki nieście

8. Postowcie mnie w sieni,
W sieni za dwierzami

9. Jak mi matka umrze,
Zaleję się łzami.

Zanotował Paweł Bocek w Milikowie.

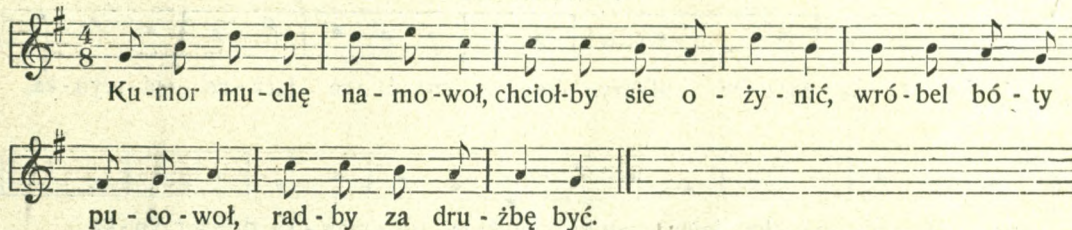
38. KOŁYSANKA.

Hó - lej, hó - lej, hól - ka, zjod ba - ra - nek wil - ka, a ba - ran - ka
wil - cy, niech Jó - ze - fek mil - czy.

(Zanotował Jan Morcinek.)

39. KUMOR.

Ku - mor mu - chę na - mo - woł, chcioł - by sie o - ży - nić, wró - bel bó - ty
pu - co - woł, rad - by za dru - żbę być.

2. A ta mało sikoreczka
Ta włoneczek wiała,
Radaby być za družbinę
Tak sobie mówiła.

3. Błecha siano kosiła,
Wsza zagrabowała
Kumór na wóz podowoł,
Mucha utłoczała.

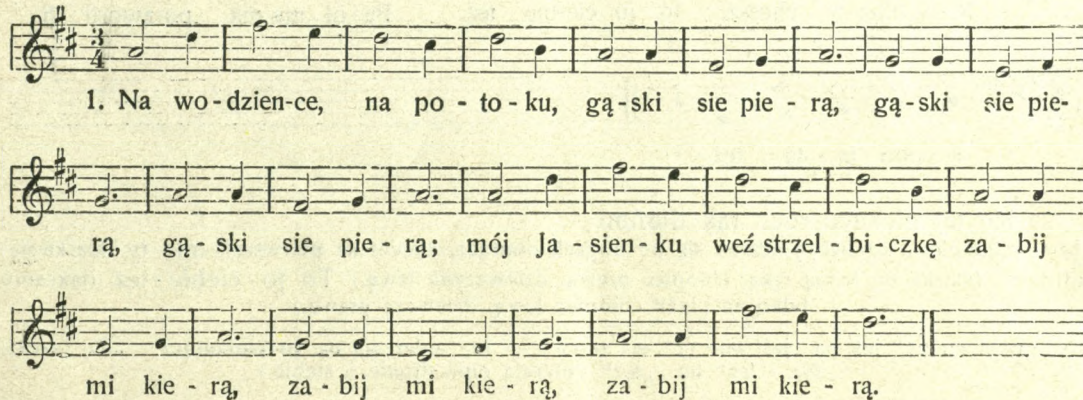
4. A źle im to utłoczyła,
Z wozu ją schynyli,
Ręce, nogi potómali,
Ze skóry odrzyli.

5. A z tej skóry dwa kozuchi
I pół rękawicy,
Jeszcze to był dobry człowiek
Że nie zrobił więcy.

Zanotował P. Bocek w Milikowie

40. NA WODZIENCIE NA POTOKU.

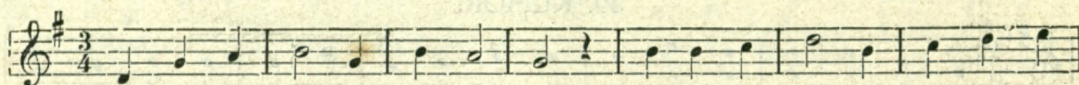
1. Na wo - dzien - ce, na po - to - ku, gą - ski sie pie - rą, gą - ski sie pie -
rą, gą - ski sie pie - rą; mój Ja - sien - ku weź strzel - bi - czkę za - bij
mi kie - rą, za - bij mi kie - rą, za - bij mi kie - rą.

2. Ja jej gąski nie zabiję,
Bo ją dobrze znam,
[:Bo ją dobrze znam:]
Są to gąski mej Hanienki,
Którą odwiedzam,
[:Którą odwiedzam:]

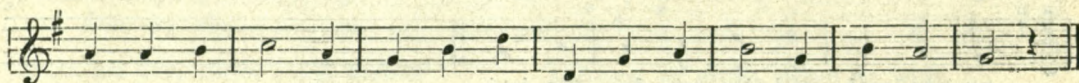
3. Gdybym ja jej jedną zabił,
Gniewałaby się,
[:Gniewałaby się:]
A gdybym tam kiedy przyszedł,
Wadziłaby się,
[:Wadziłaby się:]

(Zanotował w Hażlachu w r. 1008 Rudolf Zubek).

41. STOI NA ŁĄCZCE OLSZYNA.

1. Sto - i na łącz - ce ol - szyn - ka; sto - i na łącz - ce ol - szyn - ka,

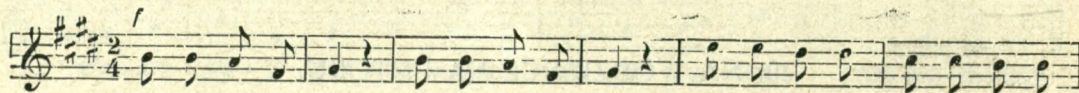
pod tą ol - szyn - ką dziew - czyn - ka, pod tą ol - szyn - ką dziew - czyn - ka.

2. Tam na kamieniu siadała,
Złote swe włosy splotała.
3. O włosy moje złociste,
Splotłam was dzisiaj zaiste.

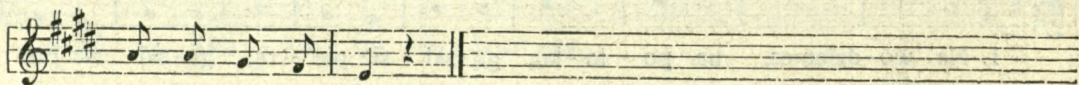
4. Już was nie będę splotała,
Bom was już dzisiaj sprzedała.
5. Kupił was mój kochaneczek,
Za ten rąbkowy czepeczek.

(Zanotował ś. p. J. Londzin, nauczyciel w Zabrzegu. Manuskrypt N.18.)

42. KLASKANEGO.

Je - si mie ty chcesz, to jo cie - bie też. Pa - ni ma - ma po - zwo - li - li

a pon ta - ta też.

Ku tej piosnce ruch rąk dłońmi:

Je-si (Chłopiec i dziewczę uderza się po nogach oburącz, akcent na pierwszej) mie ty (klaska się) chcesz (klaska się jedną ręką, chłopiec prawą, dziewczyna lewą.) To jo - ciebie - też (taksamo tylko na „też“ chłopiec lewą, dziewczę prawą.)

(Na „pani mama“ jak na „jesi mie ty“, na pozwo — lili“ uderzają na przemianrącz. „To ja-cle - bie - też“ na „też“ opierają obie dłonie o siebie.)

40

788284

30981

DRUKARNIA TOWARZYSTWA
... DOMU NARODOWEGO ...
F. MITRĘGA W CIESZYNIE